

Warszawa, dnia 18 grudnia 2023 r.

Poz. 1419

**UCHWAŁA NR 239
RADY MINISTRÓW**

z dnia 8 grudnia 2023 r.

**w sprawie ustanowienia rządowego programu pod nazwą „Krajowe Ramy Wspierania
Strategiczných Inwestycji Półprzewodnikowych”**

Na podstawie art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2023 r. poz. 1259 i 1273) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Ustanawia się rządowy program pod nazwą „Krajowe Ramy Wspierania Strategiczných Inwestycji Półprzewodnikowych”, zwany dalej „Programem”, stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2. 1. Łączne wydatki z budżetu państwa na realizację Programu wyniosą równowartość wyrażoną w PLN kwoty 1 840 000 000,00 USD.

2. W poszczególnych latach limit wynosi:

- 1) w 2024 r. – równowartość wyrażonej w PLN kwoty 736 000 000,00 USD;
- 2) w 2025 r. – równowartość wyrażonej w PLN kwoty 552 000 000,00 USD;
- 3) w 2026 r. – równowartość wyrażonej w PLN kwoty 552 000 000,00 USD.

§ 3. Wykonawcami Programu są członkowie Rady Ministrów oraz określone przez nich organy i jednostki organizacyjne im podległe lub przez nich nadzorowane.

§ 4. Realizację Programu koordynuje i monitoruje minister właściwy do spraw informatyzacji.

§ 5. Wykonując Program, członkowie Rady Ministrów współpracują z ministrem właściwym do spraw informatyzacji.

§ 6. Minister właściwy do spraw informatyzacji przedstawia Radzie Ministrów w terminie do dnia 30 listopada danego roku informację o realizacji Programu.

§ 7. Pierwszą informację o realizacji Programu minister właściwy do spraw informatyzacji przedstawi Radzie Ministrów w terminie do dnia 30 listopada 2024 r.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *M. Morawiecki*

Załącznik do uchwały nr 239 Rady Ministrów
z dnia 8 grudnia 2023 r. (M.P. poz. 1419)

RZĄDOWY PROGRAM POD NAZWĄ „KRAJOWE RAMY WSPIERANIA STRATEGICZNYCH INWESTYCJI PÓŁPRZEWODNIKOWYCH”

I. Cel ustanowienia Krajowych Ram wspierania strategicznych inwestycji półprzewodnikowych

Celem ustanowienia Krajowych Ram wspierania strategicznych inwestycji półprzewodnikowych, zwanych dalej: „Krajowymi Ramami”, jest wspieranie zintegrowanych zakładów produkcyjnych lub otwartych unijnych fabryk w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1781 z dnia 13 września 2023 r. w sprawie ustanowienia ram dotyczących środków na rzecz wzmocnienia europejskiego ekosystemu półprzewodników oraz zmiany rozporządzenia (UE) 2021/694 (akt w sprawie czipów) (Dz. Urz. UE L 229 z 18.09.2023, str. 1), zwanego dalej: „aktem w sprawie czipów”, które przyczynią się do zapewnienia bezpieczeństwa dostaw i odporności ekosystemu półprzewodników w Unii Europejskiej, zwanej dalej: „UE”.

Półprzewodniki mają kluczowe znaczenie dla większości gałęzi przemysłu, stanowią potężny czynnik umożliwiający transformację w stronę modelu zrównoważonego, przyczyniając się tym samym do realizacji celów Zielonego Ładu. Ze względu na wszechobecność półprzewodników występujące obecnie niedobory wywarły zarówno bezpośredni jak i pośredni negatywny wpływ na przedsiębiorstwa w całej UE i wywołały poważne reperkusje gospodarcze. Są one objawem trwałych i poważnych braków strukturalnych w unijnym łańcuchu wartości i dostaw półprzewodników.

Sektor półprzewodników charakteryzuje się współzależnościami w całym łańcuchu wartości, w którym żaden pojedynczy region geograficzny nie dominuje na wszystkich etapach tego łańcucha. Ten transgraniczny charakter staje się dodatkowo widoczny, gdy uwzględnimy rolę produktów półprzewodnikowych jako czynnika sprzyjającego gałęziom przemysłu niższego szczebla. O ile produkcja półprzewodników może być skoncentrowana w niektórych regionach, to branże wykorzystujące półprzewodniki są rozproszone na obszarze całej UE. Występujące zakłócenia ujawniły długotrwałe słabości w tym zakresie, zwłaszcza silne uzależnienie od państw trzecich w zakresie produkcji i projektowania półprzewodników. Globalne niedobory półprzewodników wymusiły zamknięcie fabryk w wielu sektorach, od samochodów po sprzęt medyczny. Uwidoczniło to skrajną zależność łańcucha wartości półprzewodników od bardzo ograniczonej liczby podmiotów w złożonym kontekście geopolitycznym.

Ponadto sektor półprzewodników charakteryzuje się bardzo wysokimi kosztami rozwoju i innowacji oraz bardzo wysokimi kosztami budowy najnowocześniejszych ośrodków testowo-doświadczalnych zapewniających wsparcie produkcji przemysłowej. Ma to bezpośredni wpływ na konkurencyjność i zdolności innowacyjne przemysłu UE, jak również na bezpieczeństwo dostaw i odporność ekosystemu półprzewodników. W świetle wniosków wyciągniętych z niedoborów w UE i na świecie oraz gwałtownej ewolucji wyzwań technologicznych i cykli innowacji mających wpływ na łańcuch wartości półprzewodników konieczne jest wzmocnienie konkurencyjności, odporności i zdolności innowacyjnych UE.

W dniu 18 września 2023 r. w Dzienniku Urzędowym UE opublikowany został akt w sprawie czipów, który wszedł w życie w dniu 21 września 2023 r.

Akt w sprawie czipów kładzie nacisk na wspieranie inwestycji w nowe zaawansowane zakłady produkcyjne w sektorze półprzewodników, które są istotne dla zapewnienia bezpieczeństwa dostaw w UE i odporności łańcucha dostaw, a jednocześnie mają znaczący pozytywny wpływ na gospodarkę w szerszym znaczeniu.

Aby zagwarantować bezpieczeństwo dostaw w UE oraz odporność unijnego ekosystemu półprzewodników, państwa członkowskie, nie naruszając przepisów art. 107 i 108 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej, mogą stosować systemy wsparcia dla inwestycji polegających na tworzeniu zintegrowanych zakładów produkcyjnych i otwartych unijnych fabryk. W celu realizacji wskazanych założeń, koniecznym jest wprowadzenie niezbędnych regulacji prawnych na poziomie krajowym. Pomoc publiczna na podstawie Krajowych Ram będzie udzielana na warunkach zgodnych z odpowiednimi regulacjami UE.

Przyjęcie Krajowych Ram przyczyni się do wzmocnienia europejskiego ekosystemu półprzewodników, zwiększenia bezpieczeństwa dostaw półprzewodników w UE oraz rozwijania nowych rynków dla najnowocześniejszych europejskich technologii. Inicjatywa ma objąć cały łańcuch wartości, od etapu projektowania po zdolności produkcyjne. Jej celem jest w szczególności zredukowanie ryzyka przyszłych niedoborów lub napięć w dostawach półprzewodników w UE oraz ograniczenie w razie potrzeby konsekwencji takich niedoborów lub napięć, a tym samym przyczynienie się do zwiększenia odporności europejskiego przemysłu. Wskazać należy, że półprzewodniki stanowią podstawowy element każdego urządzenia cyfrowego: od smartfonów i samochodów, przez elementy infrastruktury krytycznej wykorzystywane w sektorach zdrowia, energii, komunikacji i automatyzacji, a także w innych kluczowych sektorach przemysłu. Choć półprzewodniki są niezbędne dla funkcjonowania nowoczesnej gospodarki i nowoczesnego społeczeństwa, UE doświadcza obecnie bezprecedensowych zakłóceń w ich dostawach. Ustanowienie Krajowych Ram, ze względu na ponadstandardową kapitałochłonność

oraz ryzyko związane z inwestycjami w sektorze półprzewodników, ma umożliwić udzielenie dodatkowego wsparcia dla projektów rozwijających taką produkcję w Polsce. Krajowe Ramy skierowane są do istotnych, międzynarodowych projektów zwiększających konkurencyjność gospodarki UE, wspierających zrównoważony wzrost gospodarczy oraz w celu tworzenia nowych, wyspecjalizowanych miejsc pracy.

Ustanowienie Krajowych Ram przyczyni się do przezwyciężenia istotnych niedoskonałości rynku oraz umożliwi realizację przełomowych innowacji, a także technologii i inwestycji infrastrukturalnych o dużym znaczeniu dla kluczowych sektorów.

Dostęp do półprzewodników umożliwia zapewnienie bezpiecznej, wydajnej i zrównoważonej infrastruktury cyfrowej. Infrastruktura ta pozwala natomiast na rozwój umiejętności cyfrowych w społeczeństwie, zwiększenie wykorzystania technologii wśród przedsiębiorców czy też cyfryzację usług publicznych.

Celem szczegółowym Krajowych Ram jest wspieranie zintegrowanych zakładów produkcyjnych lub otwartych unijnych fabryk, które przyczyniają się do zapewnienia bezpieczeństwa dostaw i odporności ekosystemu półprzewodników w UE.

Wsparcie udzielane w ramach Krajowych Ram należy wykorzystać do eliminowania niedoskonałości rynku lub niedostatecznego poziomu inwestycji na rynku w sposób proporcjonalny, niezakłócający konkurencji na rynku wewnętrznym, tworząc wyraźną wartość dodaną dla UE. Z uwagi na konieczność zapewnienia bezpieczeństwa dostaw i odpornego ekosystemu półprzewodników tworzenie zintegrowanych zakładów produkcyjnych lub otwartych unijnych fabryk należy uznać za leżące w interesie UE.

II. Zasady udzielania pomocy publicznej

Krajowe Ramy, określają ogólne warunki udzielania pomocy publicznej inwestorom realizującym projekty mające na celu utworzenie zintegrowanych zakładów produkcyjnych lub otwartych unijnych fabryk.

Pomoc publiczna, na warunkach niniejszych Krajowych Ram, może być udzielona jedynie pod warunkiem zawieszającym wypłatę do czasu jej zatwierdzenia przez Komisję Europejską, zgodnie z art. 108 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Formę pomocy oraz sposób wypłaty będzie określać umowa o udzielenie pomocy publicznej, zwana dalej: „Umową”, zawarta pomiędzy inwestorem realizującym projekt, a ministrem właściwym do spraw informatyzacji, zwanym dalej: „Ministrem”.

Pomoc publiczna na warunkach niniejszych Krajowych Ram, może być uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 107 ust. 3 lit. c Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Organem udzielającym pomocy publicznej na warunkach niniejszych Krajowych Ram jest Minister.

Podstawą udzielenia pomocy publicznej na warunkach niniejszych Krajowych Ram jest Umowa zawarta pomiędzy inwestorem realizującym projekt a Ministrem.

Inwestor realizujący projekt mający na celu utworzenie zintegrowanego zakładu produkcyjnego lub otwartej unijnej fabryki musi spełniać łącznie następujące kryteria:

- 1) inwestor musi złożyć wniosek do Komisji Europejskiej o formalne uznanie projektu zakładu jako posiadającego status zintegrowanego zakładu produkcyjnego lub otwartej unijnej fabryki;
- 2) inwestor gwarantuje, że nie będzie podlegać eksterytorialnemu stosowaniu obowiązków świadczenia usług publicznych nakładanych przez państwa trzecie w sposób, który mógłby osłabić zdolność przedsiębiorstwa do wypełniania zobowiązań wynikających na skutek uruchomienia etapu kryzysowego w związku z poważnymi zakłóceniami w dostawach półprzewodników lub poważnymi przeszkodami w handlu półprzewodnikami w UE oraz zobowiązuje się do poinformowania Komisji Europejskiej w przypadku zaistnienia takiego obowiązku;
- 3) inwestor zobowiązuje się do poniesienia nakładów inwestycyjnych w wysokości co najmniej 850 000 000, 00 PLN, w związku z utworzeniem zintegrowanego zakładu produkcyjnego lub otwartej unijnej fabryki w okresie realizacji projektu, nie dłuższym niż 20 lat;
- 4) inwestor zobowiązuje się do utworzenia co najmniej 100 nowych miejsc pracy i ich utrzymania do końca trwania projektu;
- 5) inwestor zobowiązuje się do współpracy z podmiotami tworzącymi system szkolnictwa wyższego i nauki;
- 6) do końca trwania projektu inwestor zobowiązuje się utrzymać w zintegrowanym zakładzie produkcyjnym lub otwartej unijnej fabryce, na którą otrzymał pomoc, składniki majątku, których wartość początkowa odpowiada co najmniej 80% nakładów inwestycyjnych. Nie wyklucza się wymiany przestarzałych instalacji lub sprzętu w związku z szybkim rozwojem technologicznym;
- 7) inwestor zobowiązuje się do współfinansowania projektu przynajmniej w zakresie różnicy pomiędzy kosztami inwestycji, a wartością udzielonej pomocy ze środków wolnych od wszelkiego publicznego wsparcia.

III. Wysokość pomocy

Maksymalny dopuszczalny pułap pomocy na projekt, mający na celu utworzenie zintegrowanego zakładu produkcyjnego lub otwartej unijnej fabryki, jest określony w oparciu o stwierdzoną lukę w finansowaniu w odniesieniu do kosztów projektu. Mechanizm oparty na określeniu luki w finansowaniu odnosi się do różnicy pomiędzy dodatnimi i ujemnymi przepływami pieniężnymi w okresie istnienia inwestycji, zdyskontowanymi do swojej bieżącej wartości w oparciu o odpowiedni czynnik dyskontowy odzwierciedlający stopę zwrotu, jaką inwestor musi uzyskać, aby zrealizować projekt, w szczególności pod kątem istniejącego ryzyka. Ostateczna wartość pomocy zostanie obliczona w oparciu o stwierdzoną lukę w finansowaniu.

Pomoc publiczna na projekt mający na celu utworzenie zintegrowanego zakładu produkcyjnego lub otwartej unijnej fabryki, nie może być kumulowana z żadną inną pomocą otrzymaną z innych źródeł publicznych na pokrycie tych samych kosztów inwestycji, jeżeli taka kumulacja doprowadziłaby do przekroczenia kwoty pomocy określonej luką w finansowaniu.

W celu zapewnienia nieprzekroczenia maksymalnego dopuszczalnego pułapu pomocy stosuje się mechanizmy wskazane w Umowie.

IV. Finansowanie

Realizacja Krajowych Ram jest finansowana z budżetu państwa. Łączny limit wydatków z budżetu państwa w latach 2024–2026 wynosi równowartość w PLN kwoty 1 840 000 000,00 USD.

Limit wydatków z budżetu państwa wynosi:

- 1) w 2024 r. – równowartość w PLN kwoty 736 000 000,00 USD;
- 2) w 2025 r. – równowartość w PLN kwoty 552 000 000,00 USD;
- 3) w 2026 r. – równowartość w PLN kwoty 552 000 000,00 USD.

V. Opis procedury

Etap I – Wstępna ocena projektu

Inwestor składa do Polskiej Agencji Inwestycji i Handlu S.A., zwanej dalej: „PAIH” informację o projekcie, zwaną dalej: „Informacją”, oraz analizę efektu zachęty, zwaną dalej: „Analizą”. Informacja składana jest w formie papierowej lub elektronicznej opatrzonej podpisem kwalifikowanym.

Informacja obejmuje w szczególności:

- 1) informacje ogólne o inwestorze;
- 2) wskazanie dotychczasowej działalności inwestora na poziomie grupy kapitałowej na świecie i w Polsce;
- 3) opis celów i warunków realizacji projektu, w tym źródeł finansowania, całkowite koszty realizacji projektu, liczby nowych miejsc pracy, okresu trwałości projektu;
- 4) informacje o pomocy publicznej uzyskanej przez inwestora na poziomie grupy kapitałowej w ciągu ostatnich trzech zakończonych lat kalendarzowych wraz z okresem od początku roku kalendarzowego, w którym składana jest Informacja o projekcie, do dnia jej złożenia;
- 5) informację dotyczącą innych form pomocy publicznej, o które zamierza ubiegać się inwestor w związku z realizacją projektu.

PAIH dokonuje analizy przedstawionych przez inwestora informacji pod kątem spełnienia wymogów formalnych Krajowych Ram. W przypadku potrzeby zweryfikowania przedstawionych informacji lub dokonania uzupełnień inwestor jest zobowiązany do złożenia pisemnych wyjaśnień lub korekt. PAIH może też wymagać przedstawienia przez inwestora dodatkowych dokumentów.

W oparciu o zweryfikowane informacje o projekcie PAIH sporządza podsumowanie projektu zawierające rekomendację do finansowania projektu wraz z wnioskowaną wysokością pomocy publicznej lub brak rekomendacji udzielenia pomocy, wraz z uzasadnieniem. PAIH przekazuje podsumowanie do Ministra.

Inwestor przed rozpoczęciem prac nad projektem, po wstępnej akceptacji przez PAIH informacji o projekcie, składa do Ministra wnioski o udzielenie pomocy publicznej wraz z niezbędnymi załącznikami. Pomoc na podstawie Krajowych Ram nie może zostać udzielona, jeśli inwestor przed dniem złożenia wniosku o udzielenie pomocy publicznej rozpoczął prace nad projektem. Wniosek o udzielenie pomocy musi zawierać co najmniej następujące informacje:

- 1) nazwę przedsiębiorstwa i informację o jego wielkości;
- 2) opis projektu, w tym daty jego rozpoczęcia i zakończenia;

- 3) lokalizację projektu;
- 4) wykaz kosztów realizacji projektu;
- 5) formę pomocy oraz kwotę finansowania publicznego, potrzebnego do realizacji projektu.

Wniosek o udzielenie pomocy publicznej oraz Analizę inwestor przygotowuje uwzględniając poniższe zasady:

- 1) pomoc wywołuje efekt zachęty wtedy, gdy zmienia zachowanie inwestora w celu realizacji inwestycji, która bez pomocy publicznej nie byłaby możliwa, bądź też byłaby możliwa wyłącznie na mniejszą skalę;
- 2) pomoc powinna być ukierunkowana na sytuacje, w których może ona spowodować istotną poprawę, jaka nie może nastąpić w wyniku działania rynku;
- 3) pomoc nie zostanie uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym, jeśli inne, mniej zakłócające instrumenty polityki lub mniej zakłócające rodzaje instrumentów pomocy, umożliwiają osiągnięcie takiego samego pozytywnego efektu;
- 4) pomoc ograniczona jest do niezbędnego minimum;
- 5) negatywne skutki pomocy, takie jak zakłócenia konkurencji i wpływ na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi, muszą być ograniczone i nie mogą przeważać nad pozytywnymi skutkami pomocy w zakresie, w jakim byłoby to sprzeczne ze wspólnym interesem.

Kopię wniosku o udzielenie pomocy inwestor przesyła do wiadomości PAIH.

Etap II – Weryfikacja i analiza propozycji wsparcia

Minister weryfikuje otrzymaną od PAIH dokumentację dotyczącą projektu i wysokości wnioskowanego wsparcia oraz dokonuje ostatecznej oceny wniosku. W szczególnych przypadkach, uwzględniając specyfikę inwestora lub złożoność projektu, Minister może ustalić dodatkowe warunki do spełnienia przez inwestora, służące realizacji celów rozwoju gospodarczego kraju. Od spełnienia dodatkowych warunków będzie zależała możliwość uzyskania zgody na udzielenie pomocy w formie uchwały Rady Ministrów.

Minister, po dokonaniu wstępnej akceptacji dokumentacji otrzymanej od PAIH, przekazuje projekt wniosku o podjęcie uchwały o udzielenie pomocy do opinii ministra właściwego do spraw:

- 1) finansów publicznych;
- 2) pracy;
- 3) gospodarki;
- 4) spraw zagranicznych;
- 5) transportu;
- 6) rozwoju regionalnego;

oraz do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Ministrowie kierujący wyżej wymienionymi działami administracji rządowej oraz Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów opiniują projekt wniosku w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania. Brak przedstawienia opinii uznaje się za wyrażenie pozytywnej opinii o projekcie wniosku.

Po upływie terminu na przedstawienie opinii o projekcie wniosku Minister kieruje do Rady Ministrów wniosek o podjęcie uchwały w przedmiocie wyrażenia zgody na udzielenie pomocy, zawierający w szczególności:

- 1) opis projektu;
- 2) wnioskowaną kwotę pomocy;
- 3) uzasadnienie udzielenia pomocy.

Zgoda lub odmowa udzielenia pomocy jest wydawana w formie uchwały Rady Ministrów i jest wiążąca dla Ministra.

Pomoc zostanie wypłacona pod warunkiem wydania przez Komisję Europejską decyzji zezwalającej na udzielenie inwestorowi pomocy lub upływie terminu, do którego Komisja Europejska powinna była podjąć taką decyzję, zgodnie z art. 4 ust. 5 i 6 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 248 z 24.09.2015, str. 9), (dalej: rozporządzenie 2015/1589) lub Komisja Europejska wyda decyzję warunkową dopuszczającą udzielenie pomocy, o której mowa w art. 9 ust. 4 rozporządzenia 2015/1589, zaakceptowaną przez inwestora.

Szczegółowe warunki udzielenia pomocy określa Umowa.

Etap III – Zawarcie Umowy

W przypadku wyrażenia zgody na udzielenie pomocy w formie uchwały Rady Ministrów, inwestor zawiera Umowę z Ministrem, będącym reprezentantem Skarbu Państwa.

Dniem udzielenia pomocy publicznej jest dzień wskazany w Umowie.

Umowa określa szczegółowe warunki udzielania pomocy oraz sposób kontroli warunków w niej zawartych, w szczególności:

- 1) wartość pomocy oraz warunki jej przekazania;
- 2) wysokość przewidywanych przez inwestora całkowitych kosztów realizacji projektu oraz całkowitych nakładów inwestycyjnych inwestora;
- 3) liczbę deklarowanych nowoutworzonych miejsc pracy, z uwzględnieniem kosztów z tym związanych;
- 4) harmonogram realizacji projektu;
- 5) wymagany okres trwałości projektu oraz liczbę nowo utworzonych miejsc pracy, które inwestor zobowiązany jest utrzymać w zakładzie;
- 6) zasady kontroli przez Ministra stopnia realizacji Umowy przez inwestora;
- 7) uzależnienie wypłaty pomocy od zatwierdzenia pomocy przez Komisję Europejską;
- 8) mechanizm monitorowania i wycofania pomocy;
- 9) zobowiązanie inwestora do przekazywania rocznych sprawozdań z realizacji i utrzymania warunków Umowy (trwałości projektu – miejsca pracy, koszty realizacji projektu i nakładów inwestycyjnych);
- 10) zobowiązanie inwestora do przekazywania rocznych informacji o dokonanych w okresie sprawozdawczym płatnościach z tytułu podatków VAT, CIT, PIT, podatku od nieruchomości i wartości sprzedaży na rynek krajowy;
- 11) konsekwencje niedotrzymania przez inwestora zobowiązań umownych;
- 12) postępowanie w przypadku wystąpienia siły wyższej, która powoduje niemożność terminowego wykonania zobowiązań wynikających z Umowy;
- 13) konsekwencje odmowy poddania się przez inwestora kontroli lub uniemożliwienia jej przeprowadzenia;
- 14) zasady rozwiązania Umowy oraz zwrotu części lub całości pomocy publicznej.

Załącznikami do Umowy są:

- 1) aktualny odpis z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego dotyczący inwestora albo wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;
- 2) harmonogram realizacji projektu;
- 3) wzór sprawozdania z realizacji projektu;
- 4) opis i wyliczenia luki finansowej;
- 5) zestawienie zapłaconych podatków;
- 6) ewentualne pełnomocnictwa;
- 7) inne dokumenty określone w Umowie lub wynikające ze specyfikacji projektu.

Etap IV – Monitoring, sprawozdawczość, kontrola

1. Monitoring

Monitorowanie realizacji Krajowych Ram prowadzone będzie przez Ministra.

2. Kontrola

Minister będzie dokonywał kontroli realizacji przez inwestora wszystkich warunków Umowy, w szczególności w zakresie wysokości poniesionych kosztów realizacji projektu i liczby nowoutworzonych miejsc pracy. Kontrola przeprowadzana jest na zasadach określonych w Umowie.

Każdorazowo inwestor jest zobowiązany zapewnić kontrolującemu nieograniczony dostęp do miejsc, w których realizowany jest projekt, oraz dostęp do ewidencji księgowej, akt osobowych, ewidencji kadrowej (w tym prowadzonych w formie elektronicznej), a także do wszystkich dokumentów związanych z realizowanym projektem oraz innych dokumentów szczegółowo określonych w Umowie.

Odmowa poddania się przez inwestora kontroli lub uniemożliwienie jej przeprowadzenia stanowi podstawę do rozwiązania Umowy bez zachowania okresu wypowiedzenia. Po przeprowadzeniu kontroli, upoważnieni przedstawiciele Ministra sporządzają protokół, zawierający w szczególności wykaz dokumentów i innych źródeł, na podstawie których została przeprowadzona kontrola, oraz ocenę stopnia realizacji przez inwestora warunków określonych w Umowie.

3. Sprawozdawczość

Inwestor w celach analityczno-sprawozdawczych gromadzi i przetwarza dane pozyskane w ramach realizowanego projektu oraz udostępnia te dane Ministrowi na jego wniosek.

Szczegółowe obowiązki inwestora w zakresie sprawozdawczości określać będzie Umowa.